

Békehírnök

2010. május 23-30.

ALAPÍTÁSI ÉV: 1895

CIV. ÉVF. 21-22. SZÁM

15 év – egy ígélet beteljesedése Ígélet Háza Baptista Gyülekezet, Debrecen

A legfiatalabb magyar baptista gyülekezet három hónapos. Pünkösdkor mivel lehetne jobban ünnepelni, mintsem azzal, hogy Krisztus Gyülekezetének születésnapján emlékezzünk a legfiatalabb gyülekezetünkre. A rövid beszámoló jól érzékelteti, mennyi ima és munka kíséri az Úr életadó áldását. (A szerk.)

Február 28-án délután ünnepélyes istentiszteletre gyűltünk össze a Nagysándor-telepi Általános Iskola egyik tantermében, ahol az újonnan megalakult, immár Debrecen negyedik baptista gyülekezte tartja alkalmait. Az Ígélet Háza Baptista Gyülekezet a jövőben önállóan folytatja tovább Isten-

től vett küldetését a Debreceni Baptista Gyülekezet körzeti állomásaként.

Bézi Sándor testvér, mint az új gyülekezet lelki vezetője és evangélistája, bevezető gondolataiban elmondta, hogy az Úr akaratát és ígéletét 15 éve értették meg feleségével együtt, és ezt követően kezdtek komoly missziómunkába.

Így indult meg gyülekezetünk egyik misszióállomása a Nagysándor-telepen. Fontosnak tartotta elmondani, hogy azoknak a testvéreknek, akik e misszió során itt tértek meg, a ez lett a lelki otthon, ők itt érzik otthon magukat.

(folytatás a következő oldalon)

Miért szeretem a gyülekezetemet?

Szeretni, akiket Ő szeret

Ezt a kérdést tette fel szerkesztőségünk a legkülönbébb baptista testvéreinknek. A válaszok bennünket is megleptek, és nagyon jól mutatják, hogy a Krisztus testének titkát milyen sokféleképp éljük meg. De egy azonos mindegyik vallomásban: a testvérszeretet, az isteni közösség értékelése.

A szerk.

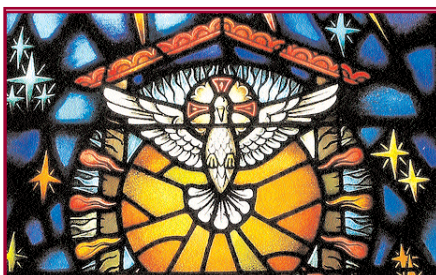
Nem is tudom. Azt gondolom, mindig is szerettem a gyülekezetet, ahol éltem, felnőttem, megtértem, szolgáltam; nem csak mióta lelkipásztor lettem. Wesselényi utca, Jánoshalma, Toronto, Vác, Detroit; nem sok, de nem is kevés. Ahány, annyiféle, és mégis valahogy ugyanolyan.

Az Úr népe. Már régóta tudom, hogy a Megváltó élete árán hozta létre a keresztyén gyülekezetet. Nemcsak létrehívta, de megtartja, életeti is. Ebben a munkájában eszkö-

zöket is használ, közöttük engem is. Elhívott és megbízott: gyülekezetbe épített, gyülekezet élére állított. Nem könnyű szolgálatot adott. Talán éppen azért tette hordozhatóvá, elvégezhetővé, hogy szeretetet adott a szívembe a gyülekezetem iránt. Nem a fejemmel szeretem a testvéreket – akkor nem tudnék mindenkit szeretni –, hanem a szívemmel. Legtöbbször megértem őket, mert ismerem gondjaikat és gondolataikat. S amikor szembefordulnak egymással vagy velem, imádkozom értük. Mert nem is tudom, miért, de szeretem őket. Nem azért, mert akarom szeretni őket, hanem mert az, Aki Péternek azt mondta, hogy szeresse azokat, akiket Ő szeret, szeretetet adott a szívembe irántuk.

Herjeczki Géza

(az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség elnöke)

A Szent lélek képes az embert átformálni. Most is itt van, hogy aki őszinte hittel fogadja Jézus Krisztust megváltójának, azt megváltoztassa. Ha egyedül Jézus Krisztusban hiszel, ha benne bízol, belsőből "élő víz folyamai ömlenek". Ezt ő mondta, ezért igaz.

Heti útmutató

A HÉT IGÉJE

Amikor a zúgás támadt, összefutott ez a sokaság, és nagy zavar keletkezett, mert mindenki a maga nyelvén hallotta őket beszélni. (ApCsel 2,6)

A HÉT GONDOLATA

Miért is jött a Szentlélek, és miért is van jelen elsősorban és különösképpen az első pünkösdvel kezdődő üdvtörténeti korszakban? (Amelyben mi is élünk!) Azért, hogy a keresztyénség által hirdett üdvösségüzenetet értelmezni segítse a valóságos jelentőségében felfogni alig képes hallgatónak. Azért jött a Szentlélek, hogy a jelenlegi utolsó üdvtörténeti korszakban tetteivel visszaigazolja ennek az üzenetnek a valóságát és megbízhatóságát. Azért jött, hogy követőit képessé tegye egy emberi értelemmel alig megfogható, épp ezért emberi szavakkal alig tolmácsolható isteni ígélet jelentőségének hathatós megfogalmazására és továbbítására. Legyünk hát jó, engedelmes és alázatos eszközei! (Kotmájer Mihály – Dömsöd)

A HÉT GYAKORLATA

Keresd meg a környezetedben azokat, akiknek még sosem beszéltél hiedről! Vagy tedd meg, vagy imádkozz azért, hogy az Úr teremtsen lehetőséget arra, hogy megtehesd!

A HÉT IMÁJA

Úr Jézus Krisztus, Megváltóm, hálát adok neked, hogy Szentleked adtad, aki megérteti velem mindazt, amit értem tétél. Szentleked az, aki erőssé tesz a kegyelem által arra, hogy követőd és követed legyek. Tarts meg ebben hűségesen! Amen.

Áldott pünkösdünnepelt kívánunk minden gyülekezetnek, minden testvérnek!

PÜNKÖSDI CÉLGYŰJTÉS

Az Országos Tanács a pünkösdi célgyűjtést a szociálisan rászoruló fiatalok támogatására ajánlotta fel.

Szeretettel kérem a gyülekezeteket, hogy a pünkösdi célgyűjtésnél gondoljanak azokra a fiatalokra, akik a testvérek segítsége nélkül nem tudnak eljönni a Baptista Ifjúsági Nagytáborba!

Milánkovichs Dániel

a Magyarországi Baptista Ifjúsági Misszió elnöke

Baptista Ifjúsági Nagytábor

Ebben az évben újra megrendezésre kerül a Baptista Ifjúsági Nagytábor, amire az ifjúsági korosztály mellett, fiatal felnőtteket és kisgyermekes családokat is várunk. Javában folynak az előkészületi munkák, és április közepe óta lehet jelentkezni a táborra a www.baptistaif.hu weboldalon. Nagyon fontos szerepet tölt be ez a rendezvény a baptista fiatalok életében, Istennel való kapcsolatuk elmélyítésében, a párválasztásban, és abban, hogy megtalálják helyüket az életben.

A tábor témáiról röviden

Miért élek a földön? – *Steiner József*. A Teremtő gyönyörködik alkotásaiban – *Heizer Tamás*. Tartozni valahová – *Meláth Attila*. Lelki növekedés – *Szenczy Sándor*. Fogadjuk el a megbízást – *Tóth Sándor*. Küldetésünk van a környezetünkben – *Durkó István*. Küldetésünk van az egyházban – *Papp János*

Összefoglalva

„Célkeresztben az Élet, Reménytelenség vagy céltudatos élet?” címet adtuk a tábornak. A tábor Fonyódon, a Balaton déli partján kerül megrendezésre a festői szépségű Badacsonnyal átellenben. A Balatonparti árakhoz képest nagyon jó árat kaptunk az üzemeltetőtől, a Somogy Megyei Gyermektáborától. A teljes ellátás 14 590 Ft és 25 790 Ft között helyezkedik el, attól függően, hogy ki milyen ellátást választ. A kedvezményes árak miatt már nagyon sok fiatal jelezte, hogy szeretne részt venni a táborban, de családjuk anyagi körülményei ezt nem teszik lehetővé. Ha a fiatalok részt vehetnének ebben a táborban, biztosak vagyunk benne, hogy egy életre szóló élménnyel lennének gazdagabbak.

Ígéret Háza Baptista Gyülekezet, Debrecen (folytatás a címloldalról)

Az istentisztelet elején *Sopronyiné Ibolya* testvérnő buzdított a 100. zsoltár alapján: miért is dicsérjük Istent naponként? Elsősorban azért, hogy vele közösségben legyünk.

Bereczki Lajos lelkipásztor testvér igehirdetése alapjául Józsué 24,14–22 verseket olvasta fel (a sikemi országgyűlésen Józsué beszéde és a nép fogadalma). Elmondta, hogy a misszióállomás lelki mérőföldkőhöz ért akkor, mikor 15 évi fejlődés, küzdelem, győzelmek után önálló gyülekezetként folytatja tovább útját.

Visszaemlékezett arra, hogy nagyon sok imádság, könnyek, küzdelem után az Úr terve valósult meg, hiszen saját szemünk előtt vált valóra az ő ígérete. Csodálatos ez, hiszen tudjuk,

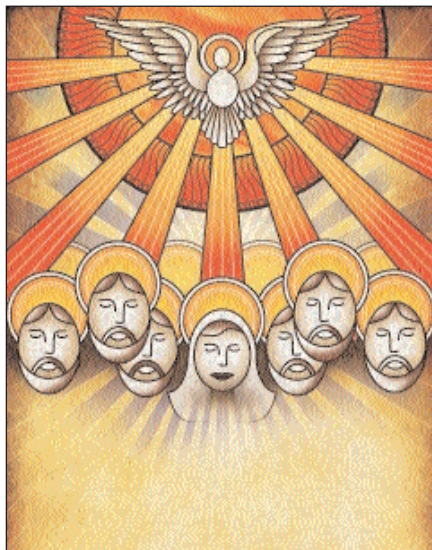
hogy van olyan, mikor más a magvető és más az arató. Valóban, önerőből mi nem tudjuk szolgálni az Urat, de ő elfogadja a hozzá való megtérésünket. Az Úrral való szövetség az egymással való szövetség is.

Bézi testvér néhány számadattal is bemutatta az új gyülekezetet: a közösségnek 18 tagja van, négy barátkozó jár a törekvők órájára, jelenleg az alkalmakat összesen 28-an látogatják. Egy iskolai tanteremben tartják az istentiszteleteket, de bíznak abban, hogy az Úr kirendeli számukra az önálló gyülekezeti helyiséget is a jövőben.

Isten áldja meg az új gyülekezet életét és szolgálatát!

Nagyné Porkoláb Magdolna
(Mécse)

Az Anyaszentegyház születése

megváltó erővel tudatosodott a húsvéti csoda, az evangélium győzelme, a feltámadás valósága. Ugyanakkor bizonyára e közösséget formáló erőn túl a sokfajta különbözőségük továbbra is megmaradt. Így, különbözőségükben tudtak Krisztus népe lenni.

Az ember kulturális, érzelmi, értelmi, jellembeli, lelki, anyagi különbözőségének palettája az elmúlt 2000 év alatt bizonyára még tovább színesedett. Ez azonban nem mehet a lényegi közösség rovására. Ezért az Egyház népének létehez tartozik, hogy a Krisztusban való egységet tudatosan megélje, s így az egész lakott föld, az ökumené egyetemességében fogadja és hirdesse az evangéliumot.

A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa ennek jegyében kéri Krisztus Urunk magyar népét, hogy amennyire lehetséges, ökumenikus istentiszteleti, imádságos és/vagy a krisztusi közösséget más formákban kifejező alkalmakon is ünnepelje a Szentlélek kiadásának, Krisztus egyetlen Anyaszentegyháza életre hívásának szent napját.

B. Z.

A testiünk a Lélek temploma. Ez az, amit először látnak meg az emberek belőlünk. Épp ahogy az imaházunkat. Ha az romos, elhanyagolt, telefirkált, büdös, szemetes, ugyan kinek van kedve megnézni belülről is? Ha megvetjük Isten alkotását, a testiünket, és fittyet hányunk szükségéire, kinezetére, nem becsülhetjük eléggé azt sem, akitől kaptuk. Bármilyen is legyen, mégis csak a testiünkben tudunk bizonyosságot tenni. (SzH)

A pünkösdtől okkal, joggal és szívesen nevezzük az Egyház születésnapjának. Ebben azonban benne van annak az elismerése is, hogy a Krisztus által elhívott és a Lélek által szerveződött Egyház történetiségének első pillanatától kezdve a különbözőek közössége. Római jövevények, zsidók és prozeliták, krétaiak és arabok, különböző diaszpórákban különböző nyelveket beszélők – akik alig értették egymást, tehát közösséget alig tudtak alkotni – csodát éltek át. A csoda pedig többszörös. Először is mindannyian megértették a tanítványok szavait. Másodszor sokan érteni is akarták e szavak jelentését. Harmadszor pedig háromezren voltak azok, akik megértették és elfogadták e szavak elhívó erejét is.

Ezzel létrejött azoknak a közösségnek, akikben 50 nap után megrázó és

„Mi nem a meghátrálás emberei vagyunk...”

4. Vezetési krízisek okai és következményei a gyülekezetekben

Egyes gyülekezetekben vezetői krízis tapasztalható. Nincs közös kiértékelés vezetői látás, amit az élen állók határozottan és egységesen tudnának képviselni a gyülekezet tagjai felé. A Biblia pedig határozottan állítja, hogy *„Ahol nincs vezetés (látás), elvész a nép; a megmaradás pedig a sok tanácsos által van.”* (Péld 11,14) Meg kell tehát vizsgálnunk, hogy helyes bibliai elveket követve működik-e a gyülekezetek vezetése. Pásztorok, presbiterek, diakónusok, előjárók, szánjatok időt rá és értékeljétek ki közös döntéseitek mechanizmusát és következményeit.

A gyülekezet és az egyház vezetésének hatásköre ugyanis nem csak a hétköznapi ügyek megszervezésére és technikai kérdések megbeszélésére terjed ki. Az egyház és benne minden gyülekezet, egy spirituális közösség, amely ebben a világban él, de mennyei cél vezérli. Éppen ezért szellemi hivatását képtelen a saját emberi eszközeivel és erejével elérni. Isteni segítségre és mennyei vezetésre van szüksége.

Mi baptisták "büszkék" vagyunk a demokratikus, autonóm gyülekezeti felépítésünkre és vezetésünkre. De tényleg ez a bibliai modell, amit a jövőben is követnünk kell? Bibliánk a teokratikus (Isten uralta) egyházvezetési modellt állítja eléünk követendő mércéneként. Nem hierarchikus pásztori, vagy presbiteri irányítású, még nem is demokratikus többségi elvű, hanem minden ügyben Istenre és az ő kijelentett Igéjére figyelő vezetés által töltheti be mennyei küldetését.

A Biblia azt tanítja, hogy Jézus Krisztus az egyház egyszemélyű vezetője, feje, fönttartója, erőforrása és ítélő bírása. Ezért a gyülekezetek élén álló vezetőknek folyamatosan keresniük kell a kapcsolatot Istennel és sohasem lankadhatnak meg ebben a törekvésükben. E nélkül félrevezetők és tévtanítók lesznek, így súlyosabb ítélet vár rájuk. Ezért nagyon fontos kritérium a *„hittel és Szentlélekkel teljes”* vezetői karakter, akiket Isten választ ki, hív el, készít és hatalmaz fel arra, hogy Szentlélektől kapott karizmáikkal szellemi módon építsék a rájuk bízott közösség tagjait. Feladatuk, *„hogy felkészítse a szenteket a szolgálat végzésére, a Krisztus testének építésére...”* (Ef 4,12)

Ennél a pontnál azonban most meg kell állnunk. Lelkipásztorok, presbiterek, diakónusok és gyülekezeti előjárók, mennyire vagytok/vagyunk alkalmasak erre a mérhetetlenül nagy felelősséggel járó feladatra? Sok helyen látok megfáradást, túlhajszoltságot, kiégést a pásztori karban, a helyi közösség vezetésében. Vannak olyan gyülekezetek, ahol a pásztor nem tudja elviseelni a rá háruló, aránytalanul nagy lelki terhet és felelősséget. Képtelen száz százalékosan a rábízott közösség lelki teendőire fókuszálni. Ennek hátterében lehetnek magánéleti nehézségek, házastársi, családi konfliktusok, anyagi gondok.

Szomorú tapasztalt az utóbbi időben, hogy a személyes elhívásában rendült meg és bizonytalanodott el egy-egy szolgatársunk. Más esetben házasságtörés bűne miatt vált alkalmatlanná valaki a pásztori szolgálatra. Előfordult mentális, vagy egészségi állapotban történt kedvezőtlen változás, ami a szolgálatból való kiválást okozta. Ismét más esetben a gyülekezeti krízishelyzetek nem megfelelő kezelése idézett elő válságos és feloldhatatlan szituációt a pásztori szolgálatban.

Ilyen, és ehhez hasonló indokok alapján többen hagyták ott őrhelyüket, lelkipásztori szolgálatukat az utóbbi időben. Személyes beszélgetések nyomán utólag derül sok esetben fény döntésük hátterére, lelki terheikre, amit nem mertek, nem tudtak időben megosztani környezetükben senkivel. Nem volt alkalmas emberük az őszinte problémafeltárássra, így magukra maradtak lelki terheikkel. Ez a jelenség arra figyelmeztet bennünket, hogy sokkal jobban oda kell figyelnünk egymásra.

Testvéreim, imádkozzatok többet - akár böjtölve is - lelki vezetőitekért, pásztoraitokért, lelkimunkáseitekért, a gyülekezetek és országos közösségünk felelős vezetőiért, hogy a sötétség hatalmának a Szentlélek erejével ellenállva vihessék győzelemre köztetek Isten Országá evangéliumának szent ügyét, a lélekmentés rájuk bízott felelősségteljes szolgálatát!

Dr. Mészáros Kálmán
lelkipásztor-egyházelnök

Szeretetszolgálati hírek

Bemutakoztunk Kecskeméten

Nagy érdeklődéssel kísért előadást tartottak a Baptista Szeretetszolgálat munkatársai Kecskeméten, az Evangélikus-Református Teológiai Esték keretében. A Kecskeméti Református Egyházközség által évek óta rendszeresen megtartott sorozatnak idén március 2-4-ig a misszió volt a főtémája, aminek jegyében három különböző szervezet mutatkozott be. Kedden a Református Szeretetszolgálat, szerdán az Evangélikus Cigánymisszió, és csütörtökön a Baptista Szeretetszolgálat ismertette sokrétű tevékenységét. Szervezetünk részéről *Révész Szilvia* kommunikációs igazgató és *Kolozs Nagy János*, a *Felebarát* szerkesztője tartottak előadást *„A segélyezés mint a misszió útkészítője”* címmel. A beszámoló során szóba került az Észak-Koreában, Mongóliában, Nyugat-Szaharában, Vietnámban, Kambodzsában és végül a Haitiben folytatott segélymunkánk, ez utóbbi illusztrálására levetítettünk egy kisfilmet is. A bemutatkozást követően szépen fogyott az információs asztalra kitett ingyenes szóróanyag: prospektusok, újságok és könyvek.

Debreceni irodánk tevékenységéről

2009-ben beindult a második utcai megkereső szolgálatunk, így Debrecenben már két csapatunk van, amely az utcán segít a hajlék nélkül élőknek. Két új munkatárssal - *Spisák Ritával* és *Sáfrány Gézával* - gyarapodtunk.

Felújításokat is végeztünk: a Boldogkerti Lakóotthon földszinti és emeleti zuhanyozóját kicseréltük, a földszintit akadálymentesre építettük, így intézményünk kerekesszékekkel közlekedő mozgássérülteket is fogadhat. A pénzt a felújításra pályázaton nyertük.

Munkánkat érdeklődéssel követik a Debreceni Egyetemről gyakorlatra érkező szociálpedagógus és szociális munkás hallgatók. A helyi Kábítószerügyi Egyeztető Fórum (KEF) aktív tagjai vagyunk. 2009-ben is folytatódott a szenvedélybeteg hajléktalanok rehabilitációs otthonokba való eljuttatása; hét embert sikerült tartósan kiemelni a debreceni hajléktalanlétből.

Összeállította: **Kolozs Nagy János**

Miért szeretem a gyülekezetemet?

Nem a miért...

Számomra nem a miért, hanem a hogyan a kérdés.

Úgy szeretem-e a gyülekezetem, mint magamat?

Úgy gondolkodom, ahogy neki jó; úgy élek, ahogy neki jó; úgy vigyázok rá, ahogy neki jó?

Úgy szeretem a gyülekezetem, mint a feleségemet?

Az első találkozástól kezdve, elsősorban a jó oldalát látom; ez az élmény, valamint annak tudata, hogy Isten adta mellém segítőtársnak, egy életre szóló csodálatos kapcsolatot jelent. Mindaz, amit a sok-sok együtt töltött év alatt átélünk – a csalódásoktól a legtisztább boldogságig –, vajon azt hozza-e ki belőlem, hogy ha minden rendben van, akkor egész erőmmel fenn akarom tartani ezt az állapotot, de ha nehézségek vannak, akkor még inkább azon dolgozom, hogy helyreálljon az Isten adta szövetség?

Úgy szeretem a gyülekezetem, mint a gyerekeimet (gyermekeimet)?

Szeretném átadni nekik a tapasztalataimat, látásomat, hitemet, hűségemet, s mindezt azzal a tudattal, hogy ők esetleg másképpen látják a jövőt, másképpen élik meg a hitüket, másképpen nyitnak utat egy közben megváltozott világban. Miben bízom jobban, a tapasztalataim összességében, vagy abban, hogy Isten tudja, hogy kire bízta, bízhatja a családom, a gyülekezetem jövőjét.

A keresztyén gyülekezet Isten létezésének egyik kézzelfogható bizonyítéka.

Szeresd azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből! (5Móz 6,5)

Szeretem-e így Istent? Szeretem-e így a gyülekezetemet? Igen vagy nem?

Tudom-e, akarom-e így szolgálni őt? Igen vagy nem.

A többi részletkérdés!

Hirdetem nevedet testvéreimnek, dicsérlek a gyülekezetben. (Zsolt 22,23)

Mikes Balázs

(a Wesselényi utcai gyülekezet elöljárója)

Isten éltesse, Gyülekezet!

Szeretem a gyülekezetemet.

Egy jelenleg Magyarországon élő külföldi rokonomnak nemrég elromlott a hűtőgépe. Levelet írt: Tudna-e valaki segíteni? Tudott! A gyülekezetben egy fiatal pár megajándékozta egy másikkal. Aztán egy egészen más jellegű, számítógépes-videós konverztálásba bonyolódott, s újra kérdezte: Tudna-e valaki segíteni? És tudott! Ismét a gyülekezetből. Boldogan írta nekem: A gyülekezetetekben mindig van megoldás a problémáimhoz – nagyon örülök neki!

Megmelengette a szívemet ez a dicséret. Lám, milyen keveset ismer a gyülekezetemből, s mégis hogy megérezte a lényegét. Szeretetközösség.

Emlékek törtek föl bennem. Vagy húsz évvel ezelőtt, még teológuséveim elején egy januári ökumenikus imahéten gubbasztottam egy nagyon kedves testvériséggel teli, de nagyon hideg templomban. Egy aranyos testvérnő ült mellettem a padban. Boldogok voltunk az Isten népe közt, hallgatva az ígét, imádkozva, együtt énekelve az ismerős és a számunkra új énekeket többi keresztyén testvérünkkel. De kiderült, hogy lázas vagyok. A testvérnő – tudva, hogy kollégiumban lakom, ami épp üres volt a hazautazások miatt – aggódva kérdezte:

– Ki fog téged betakargatni?

– Senki – feleltem szánakozás nélkül, hisz hozzá voltam szokva a gondoskodás hiányához.

– És ki fog neked teát főzni? – kérdezett ő tovább.

– Senki – feleltem ugyanúgy.

– Azt nem lehet!

A templomajtón kilépve hazavittek magukhoz, ágyba fektettek, családi szeretettel vettek körül. Volt már, aki betakarjon, aki teát főzzen nekem, mérje a lázamat, imádkozzon a gyógyulásomért. Reggel a család minden tagja egyenként elkészönt, s délután, mikor érkeztek haza, ugyanolyan szeretettel nyitottak be, kérdezősködve hogylétem felől.

Úgy örööm magamban ennek a néhány napnak az emlékét, mint valami kincset, mert az is. A számtalan közül egy, amit Jóatyám szeretetéből a gyülekezetemen keresztül kaptam.

Hogy van hol laknom, a gyülekezetem tagjainak köszönhetem. Ha végignézek a szekrényben a ruháimon, a gyülekezetem tagjai jutnak róluk eszembe. Ha asztalhoz ülök, a gyülekezetem tagjaira gondolhatok hálaadással azért is, s a székekért is. Hálás vagyok a sok közös ebédért is, ahol

szeretettel fogadtak. Hálás vagyok a közös karácsonyokért, hogy még szenteste is részem lehet egy család belső örömében. Hálás vagyok a kicsi gyerekekért, akik hozzám is odaszaladnak, engem is átölelnek, holott nem a rokonaim. Kik is vagyunk mi egymásnak? A lelki családtagjai. Krisztus szeretetközösségének részesei. Hogyne szeretném ezt a gyülekezetet! Hogyne szeretnék szolgálni benne! Hogyne lenne örömöm az öröme, fájdalomam a fájdalma!

Úr Jézus, csak te találhattad ki, hogy amíg visszatérsz a mennybe, gyermekeidet szorosan egymáshoz kösd – szeretettel, mert az összefog mindent. És megszületett a Gyülekezet! Ami hozzád tartozik. A te tested, így benne a tagok te magad vagy. Ezért él! Akármilyen beteggé vagy gyengévé is válik, aztán erőre kap, mert nem fogyhat el, míg visszajössz érte.

Köszönöm, hogy része lehetek! Isten éltesse!

Szommer Hajnalka

Imádság Szentlélekért

*Zúgó szél, mennyei vihar,
jőjj a Lélek lángjaival!*

*Isteni erő van tenálad,
tégy vele most nagy, szép csodákat.*

*Erőddel a szíveken zúgj át,
és szellőztess ki minden zugát,
szellőztess ki országot, népet,
az egész nagy földkerekséget.*

*Söpörd el a bűnt, a gyanakvást
s tedd, hogy végre szeressük egymást.*

*Rajtunk hatalmat Te vehetsz,
újjá, tisztává Te tehetsz,
s bevetheted a szíveket
égi maggal, hogy szeretet,
igazság, szépség dús virága
illatozzon szét a világba.*

*S milliók kérnek, mert belátják:
nem segít más, csak az imádság,
a könyörgés. "Jőjj, szent vihar,
ég tisztító lángjaival,
söpörd e a bűnt, a gyanakvást,
add, hogy végre szeressük egymást,
s mint a táj, ha eláll a zápor,
ragyogjon föl a Föld orcája
a béke tiszta sugarától!"*

Bódás János

Összefüggések

Az alábbi írásból fakadó következtetéseket az Anyaszentegyházzal kapcsolatosan is érdemes végiggondolni. Milyen összefüggésben értelmezem a gyülekezetet? A közösségi élmény keresése, a kiteljesedés helye, a hívő szokások terepe, a közös istenimádat kifejezése...? Ha nem a valóságos összefüggésben élünk vele, akkor lehet, hogy nem is vele élünk?

Egy író néhány hónappal ezelőtt a *New Yorkerben* úgy analizálta a televíziót, mint „a nem összefüggéstelenség összefüggése”. Gondolkodjunk csak el erről! Az egyedüli szövegkörnyezet, amelyből a szöveg jön hozzánk a csőből, a nappali vagy a konyha, amelynek semmi köze a beszélőhöz. A beszélő háttéré (háttérkönyezete) általában a tv-stúdió, amely, ahogy tudjuk, egy makett. Így felmentést kapunk az értékelés alól az összefüggéseket illetően. Nincs összefüggés.

Milyen összefüggésben él, mozog, cselekszik, gondolkodik és dönt egy keresztyén? Mindenképpen Isten királyságának összefüggésében. Vagy ebben a királyságban élünk, vagy a világban; vagy a Bibliához igazodunk, vagy a médiához; a céljainkat/dolgainkat az örökkévalóság szempontjából vagy a nap ajánlatához igazítjuk.

Gondoljunk meg az isteni királyság összefüggésében ezt az esetet, amely egy állami iskola osztályában történt: a tanár minden egyes gyereket megkérdezett, hogy mivel foglalkozik az édesanyja. Csak egy gyerek volt, akinek az édesanyja nem dolgozott a háztartáson kívül.

Tanár: Mondd, mit csinál az édesanyád?

Gyerek: Ő igazából, tudod, ő a ház körüli dolgokat végzi.

Tanár: Ez azt jelenti, hogy főz és takarít? Kivasalja a ruhákat, beveti az ágyakat?

Gyerek: Igen.

Tanár: Akkor mondhatjuk, hogy ő (a szó klasszikus értelmében) egy hagyományos anya, jól értettem?

Gyerek: Igen.

Tanár (hosszan, kutató tekintettel): És neked ez tetszik??

Vegyük tekintetbe az összefüggéseket, amelyekből a tanár kérdései jöttek! Ez nem az, amely elismeri, hogy van némi isteni szándék/elgondolás az otthonteremtésben, némi dicsőség a szolgálatban, némi öröm abban, hogy hajlandóak vagyunk a szerény munkát végezni az előny vagy az elismerés gondolata nélkül.

Megfontolandó az a kényszer, ami arra készteti ezt a kisgyereket, hogy megkérdőjelezze életének addigi összefüggéseit, az egyetlen összefüggést, amely idáig számára a biztonságot, normalitást és a boldogságot jelentette. Azon fog töprengeni, hogy vajon az édesanyja valami különc-e, az ő otthona pedig nem egy közönséges otthon.

Nem véletlen, hogy a keresztyének hadviseléséről szóló rész áll közvetlenül Pálnak a bizalmas emberi kapcsolatokról szóló speciális instrukciói után: hitvesek, vessétek alá magatokat, férjtek szeressetek, apák, ne ösztökeljétek gyermekeiteket haragra! Ezek a legromlottabb és legkönnyörtelenebb támadási területek. A keresztyén otthon egy erőd, és a gonosz sohasem fog ellankadni, hogy megkísérelje aláásni vagy rést törni ezen a szentségen.

Vegyétek fel az Isten minden fegyverzetét, amelyet úgy ad, hogy képesek legyetek biztosan ellenállni a gonosz egységeknek! Mert harcunk nem emberi ellenségek, például ellenséges korrupt kormányzati hivatalok, (állami) iskolatanács ellen folyik, vagy egyéb elviselhetetlen hitves vagy tinédzser ellen, hanem kozmikus hatalmak, a sötét világ uralkodói és hatalmasságai ellen, az égboltonban lévő emberfeletti gonosz ellen. Azért fogjuk Isten karját... (Ef 6,11–13)

Az imádság egy hatalmas fegyver. Elengedhetetlen fegyver. Gyakorlásra van szükség a használatához. És bátorságra, időre, lelki erőre.

Elisabeth Elliot

Miért szeretem a gyülekezetemet?

A legjobb tággabb környezet

Szeretem, mert Isten hozta létre rendkívüli áldozatok árán. Közös és személyes elhívásban részesített, azonos útra állított, egy magasztos cél felé segít.

Szeretem gyülekezetem, mert Krisztus testébe tartozik. Tagjai kölcsönösen kiegészítik és gyakran támogatják egymást. Igyekszünk osztozni örömben és bánatban, látásban és járásban.

Szeretem, mert Isten kimondhatatlanul szereti, bár többször szomorkodik miattunk.

Szeretem, mert él, vajódik. Az Úr nem mondott le róla. Isten beavatkozását és munkálkodását fedezem fel benne. Abban reménykedem, hogy növekedni, erősödni és tisztulni fog, fogunk.

Szeretem gyülekezetem, mert szükségem van rá. Egyensúlyban tart, mikor megaláz és mikor felemel. Edz, munkateret kínál, elgondolkodtat és megimádkoztat. Munkatársakat is biztosít.

Szeretem, mert Isten helyezett bele. Bár nem mindig úgy érzem, de a legjobb tággabb környezet számomra.

Dr. Vass Gergely
(a Szeretet c. erdélyi lap főszerkesztője)

Kaptam testvéreket

Amikor ez a kérdés felmerül a szívemben, sose arra a kis közösségre gondolok, ahová járok, hanem Jézusom földi testére. Nagyon sok dolgot kipótol az életemben. Alig vannak rokonaim, kaptam testvéreket. Szeretem, hogy ugyanaz a családi lélek lakik bennünk, ugyanazon elvek határozzák meg a döntéseinket, ugyanaz a gyengeség és erő látható másokban is, amivel Isten engem is visszafogadott. Szeretem, hogy ha valakire ránézek, akkor királyi gyermekként láthatom! Méltóságban! Sok-sok elválást megkönynyít a tudat, hogy csak ideiglenes. Találkozunk, és örökre együtt leszünk. Ha bántás ér, eszembe jutnak az én hibáim, és könnyű megbocsátani. De legeslegjobbban azt szeretem a gyülekezetemben, hogy Jézus szavai alapján működünk, ami tegnap, ma és holnap ugyanaz. Kiszámítható, megbízható, kegyelem- és szeretetteljes, és ennek alapján Isten számított rám.

Salyámosy Éva (MERA)

Elkülönülés

Minden felekezetben vannak alacsony lelkű emberek, kik alacsony eszközökkel küzdenek; de az ilyen alacsonyság annak a felekezetnek árt többet, amely ilyen eszközöket vesz kezébe. Családi életek felzavarásával harcoló lélek vadászok lesznek a férgeket ellenfeleikről, és magukra szedik fel őket. Akik árulók az egyik csoportban, árulók lesznek a másik csoportban is! Az ilyenekkel rossz szellemiség költözik be abba a társaságba, mely őket magába fogadja: jó elveszteni őket, és nem jó megkapni őket. Minden tábor erejét azok növelik, akik szellemükkel a magasabb régiókat keresik és azokban élnek. Nincs nagyobb esztelenség, mint ezeket elhallgattatni, félretolni, hogy aztán az alacsonyabb elem emelkedjék fel és éreztesse befolyását. Népüket teszik tönkre, akik akadályozzák azt, hogy a tiszta, világos lelkű emberek egymással szorosabb kapcsolatot keressenek. Esztelen jelszó az olyan, hogy „a lelkész minden hívének egyformán lelkésze”, s ezért azok, akik egész szívükkel keresik Istent, nem léphetnek egymással szorosabb szövetségre, hogy a hanyagok, tétlenek, közönyösek megsértve ne érezzék magukat.

Az ilyen gyülekezetekben a tölgyeket mind a zsurló magasságára vágják le, hogy egyenlőség legyen. Vajon az ilyen elégedetlenkedő lelkész nem a zsurlók közül való-e, hogy azok álláspontját oly lelkesen képviseli? Krisztus egyháza a kiválasztáson alapul; egyesek előremennek s kimennek a többiek közül, hogy aztán a többieket is maguk után vonják. Aki a kiválasztódást akadályozza, a sátán ügyét képviseli, nem Krisztusét! Az egyháznak, mely a kihívás és elkülönítés isteni tettein keresztül válhatik Krisztus menyasszonyává (Róm 8,29–30), életfeltétele, hogy az isteni kiválasztás és elkülönülés megtörténjék...

Ez nem jelenti azt, hogy elhagyjuk azokat, akik közül kimegyünk; hanem azt jelenti, hogy eledelért megyünk, hogy azzal térhessünk vissza azokhoz, akiket egy időre elhagytunk.

Az ilyen „előremenésnek” semmi köze sincs a gőgös különváláshoz, melyet törvényeskedő s minden „kivüllevőt” lenéző kegyeskedőknél találunk. Van beteg elkülönülé, és van egészséges elkülönülés!

Csia Lajos

(részlet a *Beteg vallásosság, egészséges keresztyénység* című tanulmányából)

Ének a hegyen

Egész este dúdoltam a „Jézus, te égi, szép” kezdetű éneket. Elővettem A hit hangjait, mert már nem emlékeztem minden versére. Könnyes szemmel dúdolgattam, mert én is naponta átélem, hogy az „élet száz veszély”. Szükségem van az ének verseiből áradó vigasztalásra.

Ez az ének felidézte egy kedves tahi nyaralás emlékét. Unokáimmal töltöttük kint a nyár nagy részét, anyukám is velünk volt. Esténként korán lefeküdt, de nem aludt el, hanem énekelt. A karénekes könyv énekeit énekelte sorban, minden versével együtt, mert tudta fejből mindet. Az unokáim a napi játéktól elfáradva szívesen odabújtak mellé, és hallgatták a dédikét. Meghitt hangulat lengte be a kis szobát, ahol anyukám énekeivel dicsérte az Urat. Így telt nyár nyár után, és most az egyik kedves élményem bukkant fel a „Jézus, te égi, szép” kezdetű ének kapcsán.

A szomszédék kertjében állt egy óriási cseresznyefa. Koronája ma-

gasra nyúlt, és igen terebélyessé vált. Szomszédaink minden évben szeretettel felajánlották, szedjek annyi cseresznyét, amennyit csak tudok. Akkor még könnyedén másztam fel a fa tetejére, és a legédesebb szemeket gyűjtöttem a vödörbe. Egyszer esőben szedtem cseresznyét, és a fa tetején egyensúlyoztam esernyővel, tarisznyával. Olyan magasan álltam, hogy ráláttam a házunkra. Anyuka ott ült a teraszon, kötögette az unokák papucsát, és énekelt. Tiszta hangjával megtelt a völgy, és a borús délutánba ragyogó fényt hozott. Csak ültem a magasban, körülöttem gomolygott a felhő, vízcseppek kopogtak a cseresznyeszemeken, de bennem kigyúlt az égi fény. Megtelt a szívem az ének üzenetével.

Tisztíts meg teljesen,
szentelj meg, hadd legyen
fényedből fénysugár az életem!
Jézus „tündöklő fényű neve”
örömmel és hálával töltötte be a
szívem!

Frittmann Lászlóné

Miért szeretem a gyülekezetemet?

Krisztust látom benne

Ejnye már, ez egy fogós kérdés! Azt tudom, hogy szeretem, de hogy miért? A „Jézus is szereti”, meg „ez a lelki családom” inkább a gyülekezetéről szólnak, mint rólam. A szeretetemről vallva viszont magammal kell kezdenem...

Azért szeretem a gyülekezetemet, mert ez a legszínesebb és legnagyobb emberi közösség, ahol elvárják tőlem, hogy az legyek, aki vé Isten teremtet. Az elvárásokat sokféleképpen érzékelem itt. A gyülekezet él és élte; vannak dolgok, amiket el kell végezni érte, és mások, amelyekre nevel engem is mint tagját. Ötvenéves múltam. Az élet közepénél járva már kapisgálja az ember, hogy mi hatott rá pozitívan, és ha nincsen megelégedve magával, akkor ott és úgy él tovább, ahol hasonló jókat remélhet.

Azért is szeretem a gyülekezetemet, mert – mint lelkipásztor – e helyi közösségen keresztül kapcsolódom be leghatékonyabban a világ folyásába. Mi az USA nyugati szélén élve a „végvárokon vitézkedünk”. Nem mint etnikus közösségről mondom ezt (hiszen az újszövetségi gyülekezet lényegéhez tartozik, hogy „emigráns” közösség), hanem azért, mert a keresztyénység ott találkozik a világvallásokkal – nem csatákban, de jóféle versenyben, amit sokkal nehezebb megnyerni. Meggyőződésem, hogy Kalifornia, és nem Brüsszel vagy más fővárosok sejtetik civilizációnk jövőjét, amennyiben sikerül megúsznunk a fanatizmusok poklát. Krisztus népeként, a gyülekezetben készülünk fel erre a különös kihívásra; kritikusan fontos időben élünk.

Szeretem, mert a Krisztust látom benne – akár erős, akár gyenge.

Novák József

(az alhambrai gyülekezet lelkipásztora)

Hálát adok az én Istenemnek, valahányszor megemlékezem rólatok, és mindenkor minden könyörgésemben örömmel imádkozom mindnyájatokért, mert közösséget vállaltatok az evangéliummal az első naptól fogva mind a mai napig. Éppen ezért meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdte bennetek a jó munkát, elvégzi a Krisztus Jézus napjára. (Fil 1,3–6)

Miért szeretem a gyülekezetemet?

Vannak barátaim. Meglepő, ha azt mondom, nem vagyok velük mindig teljes egyetértésben? Azt hiszem, nem. Egyikünk egyedül van, másikunknak barátnője van, harmadik házasságban. Egyik mindig menne, másik ritkábban. Egyikünk hívó, másikunk nem. Ugye nem ismeretlen? Azonban együtt nőttünk fel, ismerjük egymás mozzanatait, vágyunk a másik társaságára. Szeretjük egymást.

Van családom. Meglepő, ha azt mondom, nem vagyok velük mindig teljes egyetértésben? Ugye hogy nem. Szinte nincs köztünk két egyforma korú, érdeklődésű, gondolkodású. Ennek ellenére még nem sokszor köszöntünk el egymástól durcásan. Hála Istennek. Szeretjük egymást, nem véletlenül kerültünk egy családba itt a földön.

Van gyülekezetem. Meglepő, ha azt mondom, nem vagyok velük mindig teljes egyetértésben?

Már tudjátok a választ. Mondhatnám, nem köt össze minket semmi. Nem véletlen, hogy vannak különböző elképzeléseink. De nem mondom. Összeköt minket a mi Urunk. Kell-e még valamit mondanom? Azt hiszem, ezért szeretem a gyülekezetemet. „...a sarokkő pedig maga Krisztus Jézus, akiben az egész épület egybeilleszkedik, és szent templommá növekszik az Úrban.”

Cs. L. (fiatal férj)

Akikkel közös a célunk

Mert ott olyan emberekkel találkozom, akikkel közös a célunk, akikkel hasonlóképpen gondolkodunk. Akikkel megoszthatom az örömeimet és a terheit. Akik szívesen megállnak velem az utcán is beszélgetni, és nem fordítják el a fejüket, ha meglátnak. Én is szívesen meghallgatom őket, és velük együtt örülök és sírok, ha kell. Szeretem, mert nem csak öregek vannak, hanem fiatalok is. Szeretem, mert vannak pici babák, akik egyáltalán nem zavarok, ha sírnak az istentiszteleten. Szeretem, mert az öreg nénik most is könyv nélkül mondják a verset, amit gyermekkorukban megtanultak. Az sem zavar, ha a kicsik verséből egy szót sem értek, mikor az anyák napi verset mondják, mert ott csillog a szemükben az izgalom és lelkesedés.

KLné Krisztina

Az evangélista munkája

„Te azonban légy józan mindenben, a bajokat szenvedd el, végezd az evangélista munkáját, töltsd be szolgálatodat!” (2Tim 4,5)

(A pünkösdi kapcsán kikerülhetetlen kérdés az evangelizáció. Egy pillanatig sem kérdéses az, hogy evangelizálni kell. De hogyan? A szerk.)

Ha ma azt a szót halljuk a keresztyének körében, hogy evangelizáció, alighanem igen különböző dolgok jutnak eszünkbe. Az idősebb generációnak elsősorban az imaházban vagy templomban megrendezett olyan istentiszteleti alkalmat jelenti, amely az emberek megtéréshez segítségét célozza. A fiatalabbaknak egy evangelizációs fesztivált jelent. Egyes keresztyéneknek az evangelizáció azt jelenti, hogy leülnek egy ember mellé, és elmondják neki az evangéliumot. Mások bemennek a börtönbe a raboknak elmondani, hogy Isten őérettük is odaáldozta Fiát. Vagy bemennek egy kórházba, hogy az evangélium szellemében gondoskodjanak a betegek lelki jóllétéről. Esetleg vigasztalják a gyászolókat az evangélium jó hírével.

A fiatalabbaknak az evangelizáció általában akkor evangelizáció, ha az egy nyilvános helyen, például sportcsarnokban vagy városi művelődési házban, egyetemi előadóteremben vagy a város főterén, esetleg egy evangelizáció céljára felállított sátorban jelentős zenei és egyéb apparátust felvonultató keresztyén fesztivál. Hírverés, neves zenei együttes, jó nevű prédikátor, erőteljes hangosítók, jó hangulat, sodró erejű, lehetőleg vídám alkalom. És az Ige?

Az ilyen evangelizációt plakátokkal vagy egyéb módon meghirdetik. Meghívják rá barátait. Az ilyen evangelizációk nélkülözhetetlen kelléke egy jó nevű zenei együttes, és ha lehet, egy neves evangélista. Tökéletesen kidolgozott forgatókönyv szerint készítik elő. Ugyanakkor ha lehet, mégis spontánnak tűnjön minden, ami történik benne! A meglehetősen hosszú zenei bevezető után elhangoznak a hívó élet áldásait bemutató bizonyásgtétel. Elhangzik a döntésre hívás. Ott vannak a segítő munkatársak, esetleg elmondják az elkötelezés imádságát.

A mai idősebb generációhoz tartozó emberek másként evangelizáltak. Sokszor csendes életpéldájukkal hívták fel magukra a figyelmet. Akikkel szorosabb kapcsolatba kerültek, azok rákérdeztek hitükre, és ők válaszoltak.

De vajon az evangelizáció kérdése a módszerek körül forog? Vagy az Isten igéje szabja meg, hogy mi történjen az evangelizáción? A látvány határozza meg az üzenetet? Vagy megfordítva: az üzenet a látványt?

A názáreti Jézusnak van-e valami köze ezekhez az evangelizációkhoz? Annak a Jézusnak, aki sohasem kereszte hallgatói kegyét. Nem ő ment a tömegek után, hanem az emberek jöttek őhozzá. Megalkuvás nélküli volt, amikor megszólította őket. Kerülte a hangulatkelést. Óvott a felszínességtől, a megalapozatlan döntéstől. Sose akart sztár lenni. Szelíd volt és alázatos. Vagy Jézus már nem hiányzik a mai evangelizációkról?

Hegyi András

(Hitiünk erős alapjai)

Ó, milyen gyönyörű nap

Különleges nap volt 1950. március 11-e. Akkor Isten színe előtt örök hűséget fogadtak az én drága nagyszüleim, Baksai József és Zsidó Julianna. Isten megadta, hogy 2010 márciusában, családi körben együtt ünnepelhettük a 60. házassági évfordulójukat.

Áldásos volt látni, ahogy minden reggel és este is Isten igéjében találtak biztatást, és ahogy a térdeiken könyörögve kértek áldást mindannyiunk életére. Kiváltságosnak érezzük magunkat, hogy ilyen jó, Istenfélő nagyszülőkkel ajándékozott meg bennünket az Úr. Nagyszerű volt úgy felnőnünk, hogy tudtuk, ők mindig ott állnak mellettünk. Köszönjük!

A paksi körzet is köszöntötte az „ifjú” párt. Vasadi Teodor lelkipásztor egy szép zsoltárral kívánt áldást az életükre.

Durkó Anett

Isten csodálatos teremtményei – A kis alagútépítő

Molli úr, a vakond kényelmesen él a föld alatt. Szőre nem hajlik egy irányba, így járataiban gyorsan képes előrehátra haladni anélkül, hogy föld kerülne a bundájába. Szemei akkorák, mint egy mákszem, mert a sötétben nem kell jól látnia. Lassan jár, mancsainak belső oldalán dőcög. De a föld alatt mellső lábai korántsem gyámoltalanok, hanem tökéletes ásókként működnek! Amikor a lárvák és férgek a fű gyökerét rágják, zajt keltenek, amit ő meghall. Isten kitűnő érzékszervekkel látta el a vakondot: orrában 150 000 idegszál végződik, amelyekkel a legapróbb rezdülést is észleli. Egyetlen más emlősállat sincs ilyen érzékenységgel ellátva. Néha Molli nehezen jut elég táplálékhoz, ezért készletre gyűjt férgeket. Kis golyókat formál belőlük, amelyeket elraktároz élelmskamrájában. Egy ilyen „élelmskamrában” egyszer 18 cserebogárlárvát és 1280 gilisztát találunk! Tömegének százötvenszeresét eszi meg évente, és zsákmányának nagy része kertünk kártevője. Jó, hogy a Teremtő ilyen hatalmas étvágyat adott neki, ugye?

Nyári Tábor

2010. július 5–11-ig kerül sor az 25 éves Kegyelem Alapítvány jubileumi táborára Tahiban, ahova szeretettel várunk minden általános és középiskolás gyermeket és fiatal!

A gyönyörű természeti környezetben fekvő, kényelmes táborban tartalmas programok várják az érdeklődő gyermekeket. A kiegyensúlyozott bibliai tanítás mellett vidám énekléssel, kézműves-foglalkozásokkal, sok-sok játékkal, sporttal, kirándulással és meglepetésekkel foglalkozni a hét. A gyermekek és fiatalok részére szakszerű és lelkiismeretes oktatást, nevelést és felügyeletet biztosítunk.

Jelentkezési lap és részletes tájékoztató letölthető a honlapról: www.kegyelem.baptist.hu.

Jelentkezés: május 31-ig kitöltött jelentkezési lappal az alapítvány helyi képviselőjénél vagy e-mailben: kegyelemalap@freemail.hu

Részvételi díj: 21 000 Ft, amely tartalmazza a szállást, napi 3x étkezést és extraprogramokat. Fizetés módja: az alapítvány helyi képviselőjénél vagy banki átutalással (11714006-20269243) Lehetőség van 7 000 Ft-os részletekben fizetni.

A 25 éves jubileum alkalmából idén különleges, minden érdeklődő számára nyitott programjaink is lesznek: vendégünk a szintén 25 éves Continental Singers Kölyökkórusa, július 10., szombat 14 órától ünnepi visszaemlékezésre várunk mindenkit, aki 1985 óta bármikor – akár gyermekként, akár munkatársként – velünk táborozott, július 10. szombat 16,30-tól Dobner Illés koncert

a Kegyelem Alapítvány Munkatársai (Keresztyén GYErmekevangelizáló és LElkigondozó Misszió)

Kedves Naplóm!

Kisebb kihagyás után most újra írok. Végre itt a jó idő, kint tartjuk az úszóedzéseket, és biciklivel járunk suliba! Egyszóval minden szuper! Ja, és a legjobb: mindjárt itt a NYÁR!! A kedvenc évszakom, mert ekkor van a születésnapom, a nyári táborok, a balatoni nyaralás és a barátaimat is viszontláthatom! Már alig várom!

De addig még sok teendőm van: elsősorban a tanulás. Az év vége mindig nagyon nehéz, dolgozatokat, témazárót írunk, feleltetnek, ha kétesre állunk, és ez jövőre meg utána csak még nehezebb lesz! Ezt onnan tudom, mert Zsoltin látom, hogy a gimnáziumban milyen rengeteg tanulni-valóval kell megbirkózni: van, hogy egy kötelező olvasmányt egy hét alatt kell kiolvasni! Mégis példamutatóan viselkedik, besegít itthon a házimunkákba, eljár minden fociedzésre, sőt a barátainak is segít, ha valamit nem értenek a leckében, és velem meg Bettivel is foglalkozik. A múlt héten például fél éves biológiaanyagból írt dolgozatot, rengeteget tanult rá, napokig csak a szobájában ült és magolt. De pont a dolgozat előtti napon nem volt, aki elkísérjen engem az úszóversenyemre, amit a VIII. kerületben rendeztek, és egyedül nem találtam volna oda. Anyáék semmiképpen nem tudtak eljönni, így muszáj volt, hogy Zsolti vigyen el. S bár eleinte húzta a száját, de azért belement, mert tudja, hogy milyen fontos nekem a sport. Így eljött velem, habár egész úton a könyvét bújtta, de a versenyen mikor én következtem, hallottam a szurkolását, ami nagyon jólesett.

Hazafelé megkérdeztem, hogy nehéz-e mindig úgy viselkedni, ahogy azt elvárják tőle. Ő mosolyogva felelte, hogy néha... de megéri, mert látja rajtam, rajtunk, hogy ez jó hatással van a szeretteire. Hát ilyen bátyám van nekem! „Senki meg ne vessen ifjú korod miatt, hanem légy példája a hívőknek beszédben, magaviseletben, szeretetben, hitben, tisztaságban.” (1Tim 4,12) Ez Zsolti igéje – és azt hiszem, most már az enyém is.

IFIROVAT

Élőben jelentkezünk!

Vigyázat, manipulátorok!

Vigyázni kell velük, mert sajnos az egyházban, gyülekezetben is megtalálhatók. Látásom és tapasztalatom szerint alig észrevehetően, de nagyon nagy kárt okoznak. Szerintem beteges, úgynevezett. *borderline* személyiségek. S mivel ilyenek, nincs segítség tudatuk, a testvériség pedig jóhiszemű, hiszen nem gondolná egy vezetőről (presbiter, diakónus, előjáró, lelkipásztor) vagy esetleg bőven adakozó gyülekezeti tagról, hogy manipulál. Hogyan manipulál? Hatalmaskodik, központi szerepet akar mindig betölteni, befolyásol, leural, magához köt és elkötelezettségbe, függőségbe helyez embereket. Szeretetre vágyik, de ő nemigen tud adni. Fontos neki, hogy középpontban legyen, mint a kisgyermek, akinek üres a szeretettankja. Manipulál a pénzzel. (Milyen sokat adok, és mégsem vagyok jó. Ingyen szolgállok nektek. Én megveszem a gyülekezet székeit, énekeskönyveit, orgonáját...) Igen ám, de nem elégszik meg a hálával, mert kielégíthetetlen a szeretetigénye. Nem fér meg más tekintélyszeméllyel, hanem egy idő után üldözi, sőt elüldözi. Rövid idő után elkezd támadni például a nem régen érkezett lelkipásztort, mert az nem hajtja magát igájába. Nagyon érti a hátmögötti beszélgetéseket; szemben nyájas, hátulról támad. Megoszt. Nem érdekli és nem látja, mekkora kárt okoz szűkebb és tágabb környezetében. Sokan nem is feltételezik róla ezt a bajt. Megosztanak róla a vélemények, megosztja azt, aminek egyben kéne maradnia. Képes szembeállítani apát fiával, barátot barátjával. Talán inkább beteg, mint gonosz.

Bayer György

„...fizesd ki az adósságodat...” (2Kir 4,1–7) A nagy fohász

Mózes, az ács, fával megpakolt szekérrel bandukolt a gidres-gödörös földúton hazafelé. Messze a távolból a hazaérkező csorda bőgését, kolompja zaját hozta a szél, amit az erdő csendes suhogása simított zenévé. Majd a nagy csendben a nyikír-nyikír, kipp-kolopp szekér hangja volt csak, amiből Mózes tudta, hogy a lova elveszítette egyik patkóját. Főtt is a feje, meg kell patkoltatni a lovat, de nincs pénze. Félrehúzatta a szekeret, kifogott, és a megkönnyebbült jószágot kantáron vezette a faluba. A kovács barátságosan fogadta Mózes, hiszen együtt voltak kiscsikók a világban, együtt kanyarították le először a palatáblára, hogy Jézus a Krisztus. Aztán együtt szenvedték el az első világfelfordulást, együtt is vénültek a mai napra. Mózes már sötétedéskor érkezett a kovácshoz, aki fáradtan engedte le kezét üdvözlésre. Mózes kérte a kovácsot, hogy patkolná meg a lovát, mert a munkához kell az igavonó hűséges társ, de hozomra, merthogy az ács Mózesnek egy fillérje sem volt. Megígérte, hogy amikor munkáját kifizetik, meg hozza az árat. Áron szerette Mózes, és bízott benne, úgyhogy még csak bólintania sem kellett, amikor azt mondta: na hozza a lovat!

Az ács bevezette a pej kót, és a kovács annak rendje-módja szerint megpatkolta. Mózes köszönte a szívességet és elindult az erdőre, hogy hazavigye, a megrakott szekeret. Néhány nap múlva Mózes elindult a kovácshoz megvinni a patkolás árát ígérete szerint. Amint belépett a kovács házának udvarába, nagy

csend fogadta. Még a viháncoló kutyája is leengedett farokkal dörgölözött az ismerős emberhez, de még csak nem is vakkantott egyet sem. A műhely is csendes volt, mintha valami fagyott álom fogta volna csendre az üllőt és a kalapácsot. Amikor benyitott a házba, halk sírás hallatszott, és a gyertyák lángja billegette az árnyékokat a falon, mint valami tánc, aminek a zenéje az elmúlás volt maga. A kovács asszonya jött elébe, és a sírástól fuldokolva mondta el, hogy a kovács az éjszaka meghalt. Az érc kongó, patogó zenéje nem riasztja már a hajnali kakaskukorékolást, mert kéz nélkül maradt a kalapács, és tűz nélkül a műhely. Az asszony nem fogadta el a meghozott pénzt, hiszen Áronnak arra már nincs szüksége. Mózes csendben, megindultan baktatott haza, valami nagy fájdalom keserítette a szívét, mintha kőszikla húzná a föld felé, még meg is kapaszkodott az útszéli farakásban, nehogy elessék. Majd térdre rogyott, és felhőrgve törtek elő könnyei, nem értett semmit, csak valami nagyon, kimondhatatlanul fájt neki ott belül, és suttogva nyögte ki a nagy fohászt: Jaj, Istenem!

Másnap reggel, amint a kovács özvegye kilépett az ajtón, látott egy nagy faragott keresztet, amire az volt írva: „Itt nyugszik Áron, a kovács, aki az égi lovakat patkolja”.

Mózes még aznap éjjel befogott, és indult Udvarhelyre. A kockakövi nagy szikrákat vert a ló patkója, csillagnak fel az égbe, a Göncöl elé, az égi lovak homlokára, az Úr Krisztus áldására.

Kelemen Szabolcs Alpár

Lelki szint

„Melyik gyülekezetből jöttök?” – kérdezem gyanútlanul.

„Ó, mi a férjemmel már olyan lelki szinten vagyunk, hogy nincs szükségünk gyülekezetre” – hangzik a válasz.

Arcomra fagy a mosoly. Valamiért sem kérdezni, sem barátkozni nincs kedvem tovább, de egy kérdés ott motoszkál a fejemben: „Lehet, hogy ezek úgy gondolják, majd külön magánpáholyból fogják nézni a menny dicsőségében a Gyülekezetet?”

(DobosP)

Hetényi Attiláné Piroska 1930–2010

„...és ekképen mindenkor az Úrral leszünk...” (1Thessz 4,17b)

Ez az a félmosoly, amit mindig megcsodáltam, s amire sohasem kérdeztem rá. Pedig jó lett volna tőle hallani: mit takar? Találgatás marad hát, amely akár messze is járhat a valóságtól...

Édesanyám arcára emlékeztet: ő is prédikátorné volt. Tőle tudtam, hogy milyen vágyakkal indult férje oldalán: együtt a szolgálatban! Tele mosollyal az élete. Evangelizálások, konferenciák, gyülekezetlátogatások, ünnepélyek, éneklés, szárnyalás, szolgálat... S egy-két év után jöttek sorba a gyerekek, egyre kevesebb lett az ünnep, egyre több a hétköznapi, vasalt ing és zsebkendő a szolgálatba induló férjnek, a gyerekeknek uzsonnakészítés, ebéd, vacsora, hőmérőzés, orvosság, szülői értekezlet... Nyaralás, szabadság, külföldi utak – az micsoda? És nőttek a gyerekek – gond és öröm! Alkalomról alkalomra öröm volt találkozni körzetből hazatérő párjával, aki megosztotta vele a gyülekezeti gondokat és örömeiket – de távolról, utólagosan.

S a mosolyból félmosoly lett, melyben ott fáj a ki nem mondott vágyak temetése, ott fáj a tapintatból elhallgatott saját nyomorúság, de ott volt a vállalás teljesítésének félmosolya is, a hűség is, a szeretet, a megértés és a jövőbe nézése is.

Talán két héttel eltávozására előtt látogattam meg a kórházban. Akit nagyon-nagyon szeretett, az közölte vele akkor reggel, hogy „emberi számítás szerint...” Mégis: szokott mosolyával fogadott, mint máskor. Suta, esetlen voltam a beszélgetésben, és soha nem volt nehezebb imádkoznom! Ámen után még hosszan csukva tartotta a szemét, majd elkísért megcsodált tekintetével egészen az ajtóig.

Búcsúzóul a Vezérfonal április 18-i elmélkedéséből idézek néhány mondatot:

„Onnan a túlsó partról,
Ha már gyengülsz a harcban
És olykor rettent a halál,
Onnan a túlsó partról
Olyan jó mindent nézni már.
(V.L.)

Töltse be szívünket és segítsen Istenünk továbbadni: a gondokon túl lehet és túl kell nézni reménységgel, hittel, mert mindenképpen meg fogjuk látni őt! És miért ne tehetnénk ezt örömmel?” (TBL) – akár csak félmosollyal is!

(uKA)

Búcsúztunk

Április 29-én a pilisborosjenői temetőben vettünk búcsút Hetényi Attiláné Piroska nénitől.

Az ország sok gyülekezetéből vettek részt az alkalmon gyülekezeti tagok, lelkipásztorok, lelkipásztor-felelőségek, a Baptista Teológiai Akadémia tanárai, rokonok, ismerősök.

Az ige mindnyájunk számára bátorításként hangzott: „Aki hisz énbenem, ha meghal is, él.” Az igehirdetés szolgálatát Kübler János lelkipásztor végezte.

Az istentiszteleten dr. Mészáros Kálmán és Novák József lelkipásztor testvérek imádkoztak.

A nyitott sír mellett Varga Boldizsár lelkipásztor mondott igei gondolatokat és imádkozott.

A Wesselényi utcai gyülekezet énekkarának és férfikarának szolgálata, valamint a sírnál a feltámadás ígérete, az elköszönő lelkészfelelőségek hitvalló igeversei hangzottak el.

Isten vigasztalása, ereje kísérje a gyászoló családot, töltse be azt a hiányt, amit a szerető feleség, anya, nagymama távozás miatt éreznek.

„Az igazak emlékezete áldott.”

Amikor Jézus velünk van, minden jól megy, és semmi sem látszik nehéznek. Amikor pedig Jézus nincs velünk, minden nagyon nehéz. Mikor Jézus elnőmul bennünk, semmit sem ér a külső vigasztalás. Boldog az az óra, amelyben Jézus a könnyek között a lélek örömeire hív.

(Kempis Tamás)

Uram!

Hetényi Attiláné halálára

Én nem tudom, hogy élem át, ha párom előbb viszed haza, mint engemet.
De azt tudom, hogy nem hiába várom
a nagy találkozást a mennybe fent.

Feltámadt Hősiünk megígérte nekünk,
hogy ő él, és mi is élni fogunk!
Halálunkkal nem lesz örökre végünk!
Ez a mi múlhatatlan vigaszunk.

Sőt, halhatatlan és romolhatatlan,
dicső testiünk lesz majd a sír után.
Felfogni ezt véges, szegény szavakkal
meddő próbálkozás lehet csupán.

De több a szónál, mit az Úr ígért meg.
Előtte nincs múlt, sem kétes jövő,
mert nála már valóság az ígért:
mindenható, hatalmas Isten ő!

Balog Miklós

H I R D E T É S E K

♦ **Eladó lakás** Tulajdonostól eladó a X. kerületben, egy 68 m²-es, 3 szobás, jó állapotú panellakás, áron alul: 8,9 millió Ft-ért. Telefon: 06-1-260-14-08 vagy 06-30/315-4006

Munkát vállal Víz-gáz-fűtészszerezés, készülékjavítás, kisebb munkáktól egészen az új beruházásokig. Pontos, precíz munka, garanciával. Vállalunk még szobafestést, kisebb kőműves munkákat. Elérhetőségem: 06-20 775-90-98 (Tóth Péter)

Korabeli berendezési tárgyak A wesselényi utcai gyülekezet készülő közösségi házába és teázójába keres korabeli berendezési tárgyakat. Keresünk imaházi használatból kivont, padláson tárolt régi székeket, padokat, asztalokat, még ha felújításra szorulnak is. Részletek: Mikes Balázs +36-20-886-3327

Bemerítések a hajdúszoboszlói körzetben

E visszatekintés nagyon tanulságos számomra. Csodálom, milyen sokféleképpen hív és szól hozzánk az Úr. Ne adjuk fel a reményt, mert szavaink, cselekedeteink magvetése nyomán az Úr megadja az aratás idejét is! Válaszol imádságainkra, hiszen a legbiztosabb, hogy az Úr akaratával megegyezik kérésünk, ha mások üdvösségre jutásáért könyörgünk. *Vécsei Jánosné Judit*ot megragadta egy bemerítési alkalom, ahol egy világból megtért asszony bizonyágtételét hallgatta. Ezután már nem csak a szomszéd hívő testvérek hívására jött a gyülekezetbe. Judit három fia életére kérte Isten kegyelmét, majd saját életének elveszett állapotára is rádöbbenve egy „barátkozók óráján” ismerte fel, hogy ő is Isten tékozló fia. Bemerítésére 2007. október 21-én, éppen 40. születésnapján került sor. Püspökladányban hűséges látogatója volt evangelizációknak, istentiszteleteknek *Darócziné Móré Gabriella*, aki szintén régóta kereste Istent. A Jehova tanútól jutott el a kegyelem evangéliumának megragadásáig. Családjá – korábbi nehézségek után – együtt van újra, három kisleány hozza a gyülekezetbe vasárnapi iskolába. 2009. február 15-én Kabán tartottuk meg bemerítését. Gabriella bemerítése nagy hatással volt *Garáné Papp Mariannra* is, aki szívében ekkorra már döntött az Úr Jézus Krisztus mellett. Súlyos betegsége utáni hosszú kezelése során kereste és tapasztalta meg Isten létezését, szeretetét a kórházban egy cigány asszony imádsága, majd saját istenkeresése nyomán. Olvasta a Bibliát, a barátkozók óráin teljesen eljuttatta őt az Úr a vele való személyes közösségre és öröme. 2009. április 11-én, húsvétkor pecsételte meg hitét.

Gyermekbemutatás

A gyulai gyülekezet *Hegyi Mihály* és *Hegyiné Galuska Adrienn* második gyermekéért, *Fruzsina*ért május 9-én, a délelőtti istentiszteleten adott hálát. A bibliakörös gyermekek és *Hajnalné Gál Edina* köszöntése mellett a lelkipásztori áldáskívánás a Zsolt 16,11 alapján hangzott.

Bemerítés Hajdúszoboszlón

Nagy örömünkre 2009. december 26-án Hajdúszoboszlón négy fehér ruhás állhatott előttünk. *Szőkéné Juhász Boglárka* többször egészen közel került az Úr Jézushoz, kereste az igazságot, de mindig meghátrálásra tudta kényszeríteni a kísértő. Isten nem mondott le róla! Kisfia születésekor másodjára is bénulás fenyegette, de betegágyán újra segítségül hívta az Urat. Isten meggyógyította, ő pedig komoly vívódások után, megújulva döntött és végleg elkötelezte magát az Úr Jézussal való személyes kapcsolatra és követésre.

Ócsai Katalin Budapestről fiával együtt költözött Tetétlenre, ahol megismerhette a közösségünket. Isten szeretetéről a hívő testvérek tetteiben is megnyilvánuló segítségnyújtása nyomán győződött meg. Örömmel vett részt a gyülekezet alkalmain. Folyamatos harc számára megtenni az Úr Jézus akaratát, tanulni, fejlődni, minden felismert bűnből szabadulni, tisztulni. Há-

lával és odaadással fogadta, hogy elérkezhetett ez a nap.

Tarcsi András a református közösséghez tartozott, tisztességes életet élt, megbecsült ember volt a környezetében, a város előljáró embere. Nagy hatással volt rá hívő édesanyja, aki halálakor kitérte kezeit az ég felé, és ragyogó arccal költözött Megváltójához. Komoly szívmitéte előtt András kérte a hajdúszoboszlói gyülekezetétől is, hogy imádkozzanak érte, gyógyulásáért. Csodát élt át már a kórházban is: betegségéből hamar felépült, átélte azt az örömet, békességet és biztonságot is, amit személyes kapcsolatban csak az Úrral tapasztalhat.

Sápi Máté hívő családban nőtt fel, korán hallott Istenről. Nagymamájával való beszélgetés nyomán az Úr Jézust már kilencévesen szívébe fogadta. A serdülőkort elérve láthattuk, hogy személyisége mennyire sokat változott, nyitottabb lett, és Ige utáni szomjúság támadt benne. Örömmel imádkozott és szolgált a gyülekezetben. Rövid vívódás után örömmel pecsételte meg Jézussal való kapcsolatát.

Az ünnepi istentiszteleten az igehirdetést *Szegedi Tivadar* rákoshegyi lelkipásztor, a bemerítést pedig *Komáromi Tibor* helyi lelkipásztor vezegte.

Bodnárné Fehérvári Zsuzsanna

Ismerem a trükköt

Ahogy elhaladok mellette, érzem, hogy valami nincs rendben. Hallom, hogy megfordul és utánam indul. Mellém ér, majd néhány lépéssel megelőz. Most hirtelen lehajol, és kotorászni kezd a földön. Látom, ahogy rázza a csuklóját, míg végre kiesik a mandzsettája alól egy tekintélyes pecsétgyűrű. Felkapja, diadalmasan feláll, mutatja, mit talált.

„Tizennégy karátos” – mutatja a gyűrű belső oldalát. – Drága gyűrű, de olcsón odaadnám...

„Ismerem a trükköt” – mondom – „csak kicsit rosszul sikerült.”

Rám néz, megrántja a vállát és sarkon fordul.

Megyek én is tovább, de még sokáig a trükkös férfi jár a fejemben.

Biztos lesz, akit lépre csal, és eladja az olcsó utánzatot.

Gondolataim tovább kalandoznak. Különböző trükkökkel próbálkozik a gonosz is. Mutat gazdagságot, sikert, szebb, kedvesebb nőt, mint a feleséged, ügyesebb, sikeresebb, hízelgőbb férfit, mint a férjed, jobb, igazibb közösséget, mint a gyülekezeted, érdekesebb, dicsőségesebb szolgálatot, mint amit éppen csinálnod kellene és így tovább. És mindezt olcsón adja, pont ez benne a trükk.

„Ismerem a trükköt” – mondd magadban, és menj tovább! Ő megrántja majd a vállát, és sarkon fordul. De vigyázz! A következő utcában új trükkel lép melléd.

(DobosP)